

ДИАХЪ, НИ-ТО ПАКЪ ДА СЪ ПОКАЖЕ НЕБЛАГОДАРЕНЪ НА БЛАГОДѢТЕЛА СИ ОТРОВНИАХЪ СЯ.

ВЛАДИМИРЪ II.

ЦАРЬ БЪЛГАРСКІЙ.

(По Венелина)

Владимиръ второй, въ свѣто крѣпче Симеонъ нареченный, былъ сынъ Бориса цара Българскаго. Въ дѣтството си, той, имѣлъ за наставникъ и учитель. С. Методіа първий Българскій просвѣтителъ; като по отрасналъ, проводилъ го баща мѣ въ Цариградъ на ученіе, гдѣ-то той съ запозналъ глѣбоко съ стары-тѣ философически и новы-тѣ църковни Гръцкы писатели, за кое-то и отъ нѣкой Историцы полбгрькъ нареченъ. Отѣдъ възвращаніе-то си той воювалъ съ баща си заедно противъ Сърби-тѣ. И подиръ бацинъ-тѣ си смъртъ възлѣзълъ на престола. Първи-тѣ години на царствованіе-то мѣ были отъ възъ спокойни, а той съ трѣдилъ за внѣтрешнъ-тѣ наредѣ на царство-то си. Но кога-то обидени-тѣ (отъ Гръцы-тѣ) Български тѣрговцы попросили покровителство-то мѣ той поискалъ отъ Гръцкій императоръ льба Премъдраго, скокода на Българскъ-тѣ тѣргови-ѣ, спорѣдъ силъ-тѣ на предны-тѣ договоры, кой-то съ отрекалъ да удоволи исканіа-та тѣ.

Владимиръ бѣзъ да гѣби время нагазилъ тракійски-тѣ предѣли гдѣ-то излѣзълъ на срѣща мѣ Прокопій Кринитъ съ гръцкъ-тѣ войскъ, слѣдъ нѣколко чѣкваніа по разны Тракійски мѣста, на сетный кой Гръцы-тѣ съвѣтъ были разбити, и тѣхъный глабокомаида съ много дрѣги